

KARINCALAR

Bir karınca, beyaz kâğıt üzerine türlü resimler yapan bir kalem gördü, hayret etti...

Yanıdaki karıncaya; "Şu kaleme bak, ne muhteşem bomboş olan beyaz kâğıdı ne güzel nakış ile süslüyor..."

Diğer karınca; "Ne kalemi ya! Görmüyor musun, o kalemi parmaklar tutuyor, bütün o nakış süslemelerini yapan o parmaklardır..."

İki karıncanın konuşmasını dinleyen üçüncü karınca; "Ne münasebet o kalem, o parmaklar, kol olmadan ne yapabilirler ki...? Parmaklıların kolun uzantısı olduğunu görmüyor musunuz...?"

Bir başka karınca; "O kol da bir vücuda aittir ve vücudun uzantısıdır ve bütün bu nakış süslemeleri yapan vücuttur..."

Daha bilge olduğu tahmin edilen karınca; "O vücut kendi başına bir hiçtir. Onu idare eden bir beyin vardır ve o beyinde bir akıl vardır bütün bu nakış süsleme tasarımlarını yapan, parmak, kol ve vücuda bu hareketleri yaptırtan, Asıl akli görmeniz lazım galiba..."

Uzun yaşamış ve gün geçirmiş yaşlı ve bilge olan karınca; "**Akıl, bu süslemeleri yaptırtacak kabiliyette değildir... O ancak iki nesnenin,**

hangisinin, uzun ve kısa olduğunu anlamak için bir ölçü birimidir...
Kalemde, parmakta, kolda, vücutta olduğu gibi, akıl da sadece bir araçtır,
bir düzenektir... Bütün bunları tasarlayan ve yaptırtan ruhtur... Asıl onu
görmek lazım..."

Sırt üstü uzandığı yerden yavaş, yavaş doğrulan kabukları zamandan dolayı
solmuş yaşlı karınca, çok zor duyulacak kısık bir sesle; "**Peki O RUH neyin
uzantısıdır? Onu kim hareket ettiriyor...?**" diye sordu...

Her şey kendi değerinde olduğu zaman güzel ve doğrudur... Kâinattaki renkleri
seyret! Kâinattaki ahengi dinle! Kâinattaki eserlere dikkat et! Kâinattaki
maddeleri bileştirme ve ayrıştırma kudretine bak! İradeni gör! Hassasiyeti gör!

Bütün mevcudiyetinle, bütün zerrelerinle görmeye çalış! Görmediklerini sez!
Hepsini birden kavra!

MUHTEŞEM SİSTEMİ, SİSTEM İÇİNDEKİ İLİŞKİYİ,
BAĞLANTIYI, AHENGİ, DENGEYİ VE SENKRONİZASYONU GÖR...

İNSANA SUNULAN EN AÇIK VE YORUMSUZ VAHİY BUDUR...!

Alıntıdır